

Papiret. Der er dog imidlertid unegtelig en Forskjel mellem en Prøve paa Papiret og i Virkeligheden. Og naar det ærede Medlem kom til at sige, at 3 Dage „vistnok“ var overordentlig lavt regnet, er det ærede Medlem dog ikke blevet sikrere ved sine Prøver paa Papiret, end at han kan sige „vistnok“ om disse 3 Dage. Det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) meddelte os jo, at der aldrig har været Materiel nok til en hurtig Overførsel af Tropper over Søen; det var derfor, at Artilleriet altid kom drattende bagefter, og det synes da, at der ikke er blevet leveret noget praktisk Bevis for, at vi med vore Sø- og Landtransportmidler virkelig have Evne til med meget kort Varfel at koncentrere en større Troppesstyrke paa et bestemt Sted. Er dette altsaa det praktiske Resultat, efter at vi have bevilget endog betydelige Midler til Udviklingen af vort Jernbanevæsen netop i den Retning, og ogsaa har ydet Bidrag til private Selskaber til Fremme af denne Sag, maa jeg tilstaa, at Resultatet faar en ikke ringe Betydning. Dette kan vistnok neppe omtvistes. Jeg skal imidlertid lade dette staa hen til Overvejelse for de ærede Sagkyndige; men saa Meget vil jeg dog sige, at skulde vi engang koncentrere Tropper fra den sydlige Del af Jyden og den østlige Del af Sjælland og fra Sjælland med en Frist af 24 eller 48 Timer i Korsør eller et andet Sted, hvor der maaske kunde ventes en fjendtlig Landgang, vilde jeg være mere betrygget, naar jeg vidste, at Krigsbestyrelsen havde en praktisk Erfaring om, hvad der kunde præsteres med de forhaandenværende Midler, end naar jeg kun veed, at det ærede militære Medlem paa Papiret har prøvet dette Experiment. (Thomsen: Det er ogsaa prøvet i Pragis.) Ja, kun delvis! Med Hensyn til de 30 Dage kan det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) selv sige os, at han ogsaa har stillet et Forslag om 30 Dage, og det have andre Krigsministre ogsaa, saa i disse 30 Dages Dølse kan der ikke være noget saa forfærdelig Afstrækkende for det ærede Medlem. (Thomsen: Jeg har foreslaaet 35 Dage.) Ja, ja, der er altsaa 5 Dages Forskjel paa vort Standpunkt. I de senere Aar har der imidlertid været Tale om de 30 Dage, og det ærede Medlem har, saavidt jeg veed, ikke stillet noget andet Forslag. (Thomsen: Jo, 35 Dage!) Nuvel, der bliver altsaa denne Forskjel mellem os paa 5 Dage, men det forekommer mig dog, som sagt, ikke, at dette maa kunne være saa afstrækkende for ham. Men nu kommer det ganske vist meget faalige, nemlig det Finantielle, og der har jo den Betragtning, som det ærede Medlem fra Stege (Bosjen) i Forening med sine øvrige militære Venner have udtalt, betydelig Vægt, at selv om Krigsvæsenet ikke er produktivt, maa det dog ikke være ødelæggende. Men dertil siger jeg: Lad os prøve denne Sag noget nærmere. Hvor stor Forskjel er der da

imellem at fortære en Sum uproduktivt i Leiren og at bruge samme Sum til Erstatning i Anledning af de store udgaaende Døelser. Jeg gaar videre. Nu stiller jeg mig foreløbig paa Statskassens Standpunkt, og da undrer det mig allerede meget, at man kan tro, at den nuværende Bevilling ikke slaar til. I den Henseende føler jeg mig fuldstændig betrygget ved, hvad det ærede Medlem henviste til angaaende Sagens Forhandling i Vidantsubvalget og Ministerens Udtalelser der. Der vil være en Besparelse, naar vi tage det, der tidligere er foreslaaet bevilget til langt udgaaende Døelser, af 77,000 Kroner, og tage vi de Beparelses, som de 15 Dage give paa enkelte Konti, fremkommer der 127,000 Kr., og der er utvivlsomt ogsaa Beparelses paa flere andre Konti. Men i hvert Fald, naar der er Tale om Erstatning og Erstatningsudløb, vide vi, at der ligger slet ikke Erstatning for den sædvanlige Veirplads og dermed i Forbindelse staaende Ting. Jeg siger, tage vi de 127,000 Kr., som saaledes ere tilfede, det vil sige under Forudsætning af at hele den foreslaaede Beparelse opsluges, maa der vistnok kunne gives en meget anstændig Erstatning, naar det, som sagt, er bekendt og her idag oplyst, at de længere udgaaende Døelser paa adskillige Dage have givet fra 12—17,000 Kr.s Udgift i Erstatning. Jeg antager derfor, at det maa vi gaa ud fra og stole paa, at i ethvert Fald fra Statskassens Standpunkt vil der ikke blive Tale om nogen Merudgift til, hvad vi allerede have bevilget. Vi maa antage efter de Tal, som ere angivne i Finantsloven, at vi maa komme til en Beparelse af 50,000 Kr. eller i alt Fald dog nogen Beparelse. — Det er altsaa intet Ødelæggende for Statskassen. Men med Hensyn til Grundeierne siger man, for dem er det ødelæggende. Jeg har nu ikke opfattet de jydsk Grundeiere saaledes, at de ere fjede af at faae Leiren derovre. Jeg vil indrømme, at man tidt i Diebliffet kan faae Indrykket af, at det er en lille Erstatning, man faaer, men man har vist neppe mange Gange havt Exempler paa, at man i Virkeligheden har været misfornøjet med den lille Erstatning, man har faaet for den lidte Skade. Det vil være hensigtsmæssigt at lade Erstatningskommissærer følge med de udgaaende Døelser og paa Stedet beregne Tabet, for at de Vedkommende kunne faae den efter Skønnet afsaaede Erstatning, og jeg tillader mig at tro, at, som Gjennemsnit taget, ville de Vedkommende hverken være misfornøiede eller Klage over Erstatningen eller have Grund dertil. Men hvor bliver saa Ødelæggelsen af? Den kommer ikke tilfede for Statskassen og heller ikke for Grundeierne. Hvor er den saa? Ja, saa komme vi til Soldaterne. Jeg tager nu 10,000 Soldater i 15 Dage i en Tid, hvor man trenger haardt til dem i Hjemmet. (Thomsen: Det er 6,000.) Det er mere end 6,000. Det bliver mere, naar man da ellers paaregner det